

Labā daļa

Lūkas evaņģēlijā 10. nodaļā 38-42 mēs lasām:

“Tālāk iedami, viņi iegāja kādā ciemā. Kāda sieviete, vārdā Marta, uzņēma Viņu savā namā. Viņai bija māsa, vārdā Marija. Tā apsēdās pie kunga kājām un klausījās Viņa vārdos. Bet Marta, nopūlējusies, daudz kalpodama, nostājās Viņa priekšā un sacīja: “Kungs, vai Tev nerūp, ka mana māsa ir pametusi mani vienu, lai es kalpotu? Saki taču viņai, lai viņa man palīdz!” Kungs viņai atbildēja: “Marta, Marta, tu par daudz ko esi norūpējusies un satraukusies, bet ir tikai viena lieta nepiecešama. Marija sev izvēlējusies labāko daļu, tā viņai netiks atņemta.”

Dzīves gaitā mums katram iznāk daudz un dažādas izvēles. Tas sākas jau no paša rīta, piemēram, kad mums jāizvēlas, ko ģērbt mugurā un ko ēst brokastīs. Svētdienās mums jāizvēlas- iet uz dievkalpojumu, palikt gultā vai pavadīt svētdienu kādā citādā veidā. Es ticu ,ka izvēle aiziet uz dievkalpojumu, nesīs svētību katram no jums.

Domājot par izvēlēm,- ir tādas lietas, ko izvēlamies un kam nav nekādas lielās sekas mūsu dzīvē ,- arī tad, ja izvēlamies nepareizi. Tomēr ir citas izvēles, kuras ir ļoti svarīgas un nozīmīgas, pat tādas, kas izmaina visu mūsu dzīvi.

Evaņģēlija tekstā mēs lasām par divā māsām- Martu un Mariju. Kādā jaukā dienā pie viņām ciemos atnāk Jēzus. Viņš ir māsu ģimenes draugs. Viņš ciemojas pie abām māsām, bet tikai vienai tā nesa svētību, jo viņa izdarīja pareizo izvēli. Citējot Jēzu: ***“Marija sev izvēlējusies labāko daļu, tā viņai netiks atņemta.”***

Ko tad Marija izvēlējās? - Viņa izvēlējās pavadīt laiku ar Jēzu. Viņa nosēdās pie Jēzus kājām un klausījās, ko Viņš māca. Marija saprata, ka viņa vārdos ir kaut kas sevišķi svētīgs un labs. Viņas māsa Marta, turpretim, ieskrēja virtuvē un sāka uztraukties, kā pacienāt viesi. Principā tā nebija slihta rīcība, ko Marta darīja. Kas bija slikti?- tas, ka Marta rosoties pazaudēja perspektīvi. Marta vērtēja, ka būt par labu saimnieci ir kaut kas augstāk, neka baudīt ciemiņa klātbūtni, tāpēc viņa laiku pavadīja virtuvē, nevis kopā ar Jēzu.

Tā tas bieži notiek, kad kļūstam pārāk reliģiozi un zaudējam savas dzīvās, draudzīgās attiecības ar Jēzu. Tā mēs varam pārāk aizrauties ar visu ārējo, bet svarīgāko atstāt novārtā. Tad rezultātā var notikt tas, ka visas izdarības un lietu kārtošanas kļūst svarīgākas, nekā pats kodols. Tas parasti atver durvis uz pārmetumiem un paštaisnību.

Marta šajā ziņā ir labs piemērs. Viņai svarīgāk bija pacienāt un paēdināt Jēzu, nekā pavadīt laiku tieši ar Viņu. Marta pazaudēja skatu uz visu citu, un aizrautīgi strādāja virtuvē. Pēc kāda laika viņa attapās: jā, kur tad ir Marija? Kāpēc viņa nenāk man virtuvē palīdzēt? Marta ieskatījās viesistabā un ieraudzīja, ka Marija tur sēž pie Jēzus kājām un uzmanīgi klausās Viņā. Tanī mirklī Marta izskrēja no virtuves, slaucīdama rokas priekšautā un teica Jēzum: ***“Kungs, vai Tu neko nesaki par to, ka mana māsa mani atstājusi, lai es viena kalpotu? Saki jel viņai, lai viņa man palīdz.”***

Martai gandrīz visa perspektīve bija pazudusi. Viņa gandrīz vai pārmeta Jēzum par to, ka Marija viņai nepalīdz. Mīlestībā Jēzus viņai paskaidroja: ***"Marta, Marta, tu rūpējies un zūdies par daudzām lietām. Bet tikai vienas lietas vajag. Marija sev izraudzījies labāko daļu, tā viņai netiks atņemta."***

Lasot šos vārdus, mani spēcīgi uzrunāja Jēzus teiktais, ko lasām Mateja evaņģēlija 6.nodaļā 33.pantā: ***"Meklējiet vispirms Dieva Valstību un Viņa taisnību, tad jums viss pārējais tiks iedots."***

Marija lika Jēzu pirmajā vietā un saprata, ka Jēzus klātbūtne ir tas vissvarīgākais. Jēzus teica, ka viņa sev izraudzījies labāko daļu. Šo labāko daļu viņai neviens nevarēja atņemt.

Mums, kā jau iepriekš minēju, ļoti bieži jāizdara izvēles. Ja mēs izvēlamies pareizi, tad mums nāk Dieva svētība. Labākā vadlīnija, lai izdarītu pareizāko izvēli ir- paklausīt Jēzus mācību: ***"Meklējiet vispirms Dieva Valstību un Viņa taisnību, tad jums pārējais tiks iedots."***

Maz ir to cilvēku, kas tā dara. Vairums cilvēku dzenas pēc visa kā cita, un tad, ja atliek laika, tad to atlicina arī Dievam. Šie cilvēki nesaprot, ka tā dzīvojot, viņi nodara pāri paši sev. Neliekot Dievu un Viņa Valstību pirmajā vietā savā dzīvē, tu esi zaudētājs. Cilvēks, kas katru dienu nelasa Dieva Vārdu un nelūdz, tur izsalkumā un badā savu dvēseli. Salamana pamācības grāmatā 8.nodaļā 33.pantā mēs lasām:

"Tad nu paklausiet man tagad, mani dēli! Jo svētība ir ar tiem, kuri ietur manus ceļus. Uzklusiet manas pamācības, kļūstiet dziļi savā atziņā un neatmetiet tās."

Labi ir cilvēkam, kas Mani paklausa, būdams cauru dienu nomodā pie manām durvīm un stāvēdams atslēdies pret manu durvju balstu stabiem!

Kas Mani atrod, tas atrod dzīvību un iegūst labpatiku Kunga acīs."

Bet, kas pret Mani grēko, tas ievaino savu dvēseli; visi, kas mani ienīst, mīl nāvi."

Tas ir labi un spēcīgi pateikts: mīlēt Dievu un Viņa Vārdu. Tas nozīmē- Dieva Vārdu katru dienu rūpīgi lasīt un caur to iemantot dzīvību. Ja to nedara, tas nozīmē- izvēlēties sev nāvi. Taču Dievam ir ļoti daudz, ko mums dot. Viņš tik ļoti mūs mīl, ka Viņš vēlas mūs svētīt, nodrošinot ar visu labāko.

Manuprāt, visskumīgākie vārdi Bībelē ir tie, kas apraksta Jēzus teikto, kad Viņš, atrodoties ārpus Jeruzālemes, skumjās noskatījās uz seno pilsētu un teica:

"Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus un ar akmeņiem nomētā tos, kas pie tevis sūtīti, cik reižu Es esmu gribējis tavus bērnus pulcināt ap sevi, kā vista zem spārniem savus cālīšus, bet jūs negribējāt."

Vai var būt vēl kaut kas skumjāks par to, ko Jēzus saka: Tik daudz es gribēju tev dot. Man bija tik labs nodoms tavai dzīvei. Es gribēju tevi svētīt un stiprināt. Es gribēju tevi turēt cieši pie sevis. Es izlēju Savas asinis pie krusta, lai nomazgātu tavus grēkus, Es sagatavoju tev mājas debesīs, Mana Tēva namā, bet tu- negribēji. Tu mani noraidīji. Tev pasaule likās pievilcīgāka. Tu paļāvies uz cilvēku gudrību. Tu krāji sev mantas, kur kodes un rūsa tās maitā un kur zagļi tiek klāt. Bet nekas nav krāts Manā Valstībā. Tik daudz man priekš Tevis bija paredzēts, bet tu to negribēji. Es stāvēju pie tavām sirds durvīm un klausīnāju, bet tu tās neatvēri. Es klāju tev galdu, bet tu to noraidīji."

Vai tas nav bēdīgi?

Dievam ir tik ļoti daudz, ko mums dot. Tik ļoti Viņš mīl mūs, un viss, ko Viņš vēlas mums dot, ir pamatots trīs vārdos: Dievs ir mīlestība. Bet Viņš ar savu mīlestību mums neuzbāžas. Dievs vienkārši dod mums izvēli. Ja mēs izvēlamies noraidīt Viņu un iet paši savu ceļu, tad Dievs to mums arī atļauj. Bet mums tad būs jādzīvo ar visām tām sekām, ko mūsu izdarīta izvēle nesīs. Turpretim, ja mēs, līdzīgi Marijai, izvēlamies "labo daļu", tad Dievs uzņemas atbildību par to, ka tā mums nekad netiks atņemta. Tu nekad nevari zaudēt, ja tu liksi Dievu un Viņa Valstību pirmajā vietā savā dzīvē. Jēzus teica: **"Kas pie Manis nāk, to es ne mūžam neatstumšu."**

Tur ir mūsu drošība : ja mēs pie Dieva nāksim un uz Viņu ticībā paļausimies, mēs nevaram zaudēt, jo absolūti nekas mūs nevar šķirt no Dieva mīlestības- pat nāve- nē! Jo Viņš nāvi ir uzvarējis.

Tāpēc aicinu katru lasītāju ieskatīties savā dzīvē un ieklausīties sava sirdī: kurā vietā MAN ir Dievs un Viņa Valstība? Kas tu esi- Marta vai Marija? Vai tu meklē vispirms Dieva Valstību un Viņa taisnību, jeb arī -Dievs tev ir tikai starp citu...Nāc pie Viņa jau šodien pat! Apzinies, ka Dievs Tevi ļoti mīl. Ja tu visu nodosi pilnīgā ticībā Viņam,- tad tas, kas ir bijis, būs pagājis, un viss taps jauns. Apustulis Pāvils 2.Vēstulē Korintiešiem 5-17 raksta:

"Tādēļ tas, kas ir Kristū, ir jauns radījums: viss vecais ir pagājis, un redzi- viss tapis jauns."

Izraudzīsimies sev labo daļu šodien un mūžīgi. Āmen